

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE (třetí senát)
13. června 2012

Věc F-63/11

Macchia Luigi
v.
Evropská komise

„Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Neobnovení smlouvy na dobu určitou — Posuzovací pravomoc správy — Povinnost jednat s náležitou péčí — Článek 8 PŘOZ — Článek 4 rozhodnutí generálního ředitele OLAF ze dne 30. června 2005 o nové politice v oblasti přijímání a zaměstnávání dočasných zaměstnanců OLAF — Maximální délka pracovních smluv dočasného zaměstnance“

Předmět: Žaloba podaná na základě článku 270 SFEU, jenž je použitelný na Smlouvu o ESAE na základě jejího článku 106a, kterou se L. Macchia domáhá zejména zrušení implicitního rozhodnutí generálního ředitele Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) ze dne 12. srpna 2010, kterým se zamítá jeho žádost o prodloužení pracovní smlouvy dočasného zaměstnance

Rozhodnutí: Rozhodnutí generálního ředitele Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) ze dne 12. srpna 2010, kterým se zamítá žádost o prodloužení smlouvy dočasného zaměstnance L. Macchii, se zrušuje. Ve zbývajících částech žaloba zamítá. Komise ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí náhrada nákladů žalobce.

Shrnutí

- 1. Úředníci — Žaloba proti implicitnímu rozhodnutí o zamítnutí žádosti — Žalobní důvod vycházející z chybějícího odůvodnění — Zohlednění odůvodnění obsaženého v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti (Služební řád, články 90 a 91; pracovní řád ostatních zaměstnanců, článek 46)*
- 2. Úředníci — Dočasní zaměstnanci — Přijímání zaměstnanců — Obnovení smlouvy na dobu určitou — Posuzovací pravomoc správy — Soudní přezkum — Rozsah [Pracovní řád ostatních zaměstnanců, článek 8 a čl. 47 odst. 1 písm. b)]*
- 3. Úředníci — Dočasní zaměstnanci — Povinnost správy jednat s náležitou péčí — Zásada řádné správy — Dosah — Soudní přezkum — Meze (Služební řád, článek 24; pracovní řád ostatních zaměstnanců, článek 11)*
- 4. Úředníci — Dočasní zaměstnanci — Přijímání zaměstnanců — Neobnovení smlouvy na dobu určitou — Soudní přezkum — Rozsah — Rozhodnutí, jemuž nepředcházelo posouzení situace zaměstnance z hlediska služebního zájmu — Protiprávnost [Pracovní řád ostatních zaměstnanců, čl. 2 písm. a) a čl. 8 první pododstavec]*

5. Úředníci — Žaloba — Zrušující rozsudek — Účinky — Povinnost přijmout opatření vyplývající z rozsudku — Rozsah — Zrušení rozhodnutí o neobnovení smlouvy dočasného zaměstnance — Absence náhrady vzhledem k možnosti retroaktivního nahrazení zrušeného aktu (Článek 266 SFEU)

1. V případě, že rozhodnutí správy o zamítnutí stížnosti obsahuje odůvodnění, které zjevně chybělo v implicitním rozhodnutí o zamítnutí žádosti, proti němuž směřovala stížnost, musí být – s ohledem na evolutivní povahu postupu před zahájením soudního řízení – pro účely přezkumu legality původního aktu, který nepříznivě zasahuje do právního postavení, zohledněno odůvodnění obsažené v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, jelikož se na toto odůvodnění pohlíží tak, že uvedený akt doplňuje. Nicméně zkoumána je legalita původního aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení, a to s přihlédnutím k odůvodnění obsaženému v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti.

(viz body 18 a 41)

Odkazy:

Tribunál Evropské unie: 9. prosince 2009, Komise v. Birkhoff, T-377/08 P, body 58 a 59 a citovaná judikatura

2. I když dočasní zaměstnanci nemají žádné právo na obnovení své smlouvy uzavřené na dobu určitou a správa má v této oblasti širokou posuzovací pravomoc, vykonává přesto unijní soud, k němuž byla podána žaloba na neplatnost aktu přijatého v rámci výkonu takové pravomoci, přezkum legality tohoto aktu, který se projevuje v různých ohledech, nezávisle na tom, zda existuje formální povinnost odůvodnění, či nikoliv.

Unijní soud tak může být požádán o přezkum, zda správa nezaložila své rozhodnutí na nepřesných nebo neúplných skutkových okolnostech. Za tímto účelem musí unijní soud ověřit, zda správa efektivně vykonala své pravomoci, kterými je nadána za účelem zjištění skutečností, na kterých se zakládá její rozhodnutí, tak že vzala v úvahu všechny relevantní skutečnosti. Unijní soud může též považovat za nezbytné přezkoumat, zda správa provedla podrobný či konkrétní přezkum relevantních skutečností projednávaného případu tak, aby byl tento přezkum pečlivý a nezávislý.

Unijnímu soudu tedy přísluší, aby ověřil, zda se správa nedopustila zjevného pochybení při posouzení skutečností, které použila pro účely přijetí napadeného rozhodnutí. Přitom v kontextu, kdy je správě přiznaná široká posuzovací pravomoc, určení, že se tato správa dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, které může odůvodnit zrušení rozhodnutí přijatého na základě tohoto posouzení, předpokládá, že důkazy, které musí předložit žalobce, jsou dostatečné k tomu, aby se posouzení správy stalo nepřijatelným.

(viz body 43, 45 a 47 až 49)

Odkazy:

Soudní dvůr: 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval, C-12/03 P, bod 39; 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, bod 145

Soud prvního stupně: 30. listopadu 1993, Perakis v. Parlament, T-78/92, bod 16; 12. prosince 1996, AIUFFASS a AKT v. Komise, T-380/94, bod 59; 8. května 2001, Caravelis v. Parlament, T-182/99, bod 32; 17. října 2002, Cocchi a Hainz v. Komise, T-330/00 a T-114/01, bod 82; 6. února 2003, Pyres v. Komise, T-7/01, bod 64; 26. října 2004, Brendel v. Komise, T-55/03, bod 60; 13. července 2006, Shandong Reipu Biochemicals v. Rada, T-413/03, bod 63; 27. září 2006, Dresdner Bank v. Komise, T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP a T-61/02 OP, bod 67; 12. února 2008, BUPA a další v. Komise, T-289/03, bod 221

Soud pro veřejnou službu: 7. července 2009, Bernard v. Europol, F-54/08, bod 44; 23. listopadu 2010, Gheysens v. Rada, F-8/10, bod 75

3. Povinnost jednat s náležitou péčí, jakož i zásada řádné zprávy implikují zejména to, že pokud příslušný orgán rozhoduje o situaci úředníka nebo zaměstnance, a to i v rámci výkonu široké posuzovací pravomoci, vezme v úvahu veškeré skutečnosti, které mohou ovlivnit jeho rozhodnutí, tedy nejen služební zájem, ale i zájem dotyčného úředníka či zaměstnance. Přezkum unijního soudu se nicméně s ohledem konkrétně na rozsah posuzovací pravomoci, kterou jsou nadány orgány při posuzování služebního zájmu, musí omezit na otázku, zda příslušný orgán jednal v rozumných mezích a nepoužil svou posuzovací pravomoc nesprávným způsobem.

(viz bod 50)

Odkazy:

Soudní dvůr: 28. května 1980, Kuhner v. Komise, 33/79 a 75/79, bod 22; 29. října 1981, Arning v. Komise, 125/80, bod 19

Soud prvního stupně: 6. července 1999, Séché v. Komise, T-112/96 a T-115/96, body 147 až 149; 2. března 2004, Di Marzio v. Komise, T-14/03, body 99 a 100

4. Ačkoli unijnímu soudu nepřisluší, aby přezkoumával volbu zaměstnanecké politiky, pro kterou se orgán rozhodl, aby úspěšně provedl úkoly, které jsou mu svěřeny, může v případě, že je k němu podán návrh na zrušení aktu, kterým se zamítá obnovení smlouvy s dočasným zaměstnancem, platně ověřit, zda důvody zohledněné správou nemohou zpochybnit základní kritéria a podmínky stanovené zákonodárcem ve služebním řádu, které mají smluvním zaměstnancům zajistit možnost požívat, případně na dohlednou dobu, určité kontinuity zaměstnání. Tak je třeba chápat čl. 8 první pododstavec pracovního řádu ostatních zaměstnanců, který stanoví, že smlouvy dočasných zaměstnanců ve smyslu čl. 2 písm. a) uvedeného pracovního řádu nemohou být obnoveny více než jednou na dobu určitou a každé další obnovení musí být na dobu neurčitou, což může být právě považováno za preventivní opatření určené k boji proti nejistotě zaměstnání. Tento výklad je podpořen povinností jednat s náležitou péčí, která vyžaduje, aby příslušný orgán, jemuž byla podána žádost o obnovení smlouvy, přezkoumal zejména to, zda neexistuje jiné pracovní místo dočasného zaměstnance ve smyslu uvedeného čl. 2 písm. a), na jehož obsazení by mohla být smlouva žalobce ve služebním zájmu a s ohledem na přednostní požadavky daného případu platně obnovena.

Z toho vyplývá, že orgán oprávněný k uzavírání pracovních smluv poruší svou povinnost jednat s náležitou péčí a článek 8 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, jestliže při zamítnutí žádosti o obnovení smlouvy s dočasným zaměstnancem uzavřené podle čl. 2 písm. a) uvedeného pracovního řádu abstraktně odkáže na rozpočtové možnosti a zásluhy a schopnosti dotyčného, přičemž opomene v rámci individuálního přezkumu konkrétní situace dotyčného a služeb, které je schopen poskytnout orgánu, zjistit, zda nelze nalézt rovnováhu mezi služebním zájmem, který sledoval, a přidělením nových úkolů a funkcí dotyčnému, a tedy možností obnovit jeho smlouvu nebo uzavřít novou smlouvu dočasného zaměstnance.

(viz body 54, 60 a 61)

Odkazy:

Soudní dvůr: 8. března 2012, Huet, C-251/11, bod 37

Soud pro veřejnou službu: 9. prosince 2010, Schuerings v. ETF, F-87/08, body 58 a 60; 9. prosince 2010, Vandeuren v. ETF, F-88/08, body 59 a 60

5. Zrušení určitého aktu unijním soudem má za následek, že tento akt je se zpětnou účinností odstraněn z právního řádu, a pokud byl zrušený akt již vykonán, odstranění jeho účinku vyžaduje, aby byl obnoven právní stav, v jakém se žalobce nacházel před přijetím tohoto aktu. Dále v souladu s článkem 266 SFEU je orgán, jehož akt byl prohlášen za neplatný, povinen přijmout opatření vyplývající z rozsudku, který je mu určen.

Pokud však jde o zrušení rozhodnutí o neobnovení smlouvy s dočasným zaměstnancem, nelze každopádně vyloučit, že orgán bude mít za to, že může po novém úplném a podrobném přezkumu spisu, při kterém zohlední odůvodnění zrušujícího rozsudku, přijmout znovu rozhodnutí o neobnovení žalobcovy smlouvy dočasného zaměstnance.

V důsledku toho nemůže unijní soud orgánu uložit povinnost, aby dotyčnému vyplatil plat od data protiprávního rozhodnutí.

(viz body 64, 66 a 67)

Odkazy:

Soud pro veřejnou službu: 26. října 2006, Landgren v. ETF, F-1/05, bod 92; 26. května 2011, Kalmár v. Europol, F-83/09, bod 88, proti kterému byl podán kasační opravný prostředek, který je projednáván před Tribunálem, věc T-455/11 P